

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010087
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120010087.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2020 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného F. G. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 15PP/8/2020 zo dňa 26.02.2020.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 15PP/8/2020 zo dňa 26.02.2020 bola podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona žiadosť odsúdeného F. G. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 13.11.2014 sp. zn. 2T/124/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 5Tos/18/2018 v trvaní 2 rokov a rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/1/2017 zo dňa 04.07.2017 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/25/2017 zo dňa 27.09.2017 v trvaní 3 rokov, zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený F. G. ihneď po jeho vyhlásení, ktorú dodatočne odôvodnil tým, že pokiaľ ide o charakter trestnej činnosti, na ktorú súd prvého stupňa pri rozhodovaní prihliadal, je nutné tiež zdôrazniť fakt, že v čase spáchania trestnej činnosti bol mladistvým, pričom od spáchania trestnej činnosti uplynula doba viac ako 4 rokov. Mal preto za to, že takáto doba, s prihliadnutím na uložené tresty ako aj naposledy vykonané dokazovanie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 9T/1/2017, v ktorom bola zistená pozitívna prognóza resocializácie u odsúdeného, nasvedčuje naplneniu účelu uložených a z prevažnej časti aj vykonaných trestov. Mal za to, že nie je pravdivé tvrdenie súdu prvej inštancie, že u neho na verejnom zasadnutí absentovala akákoľvek sebareflexia vo vzťahu k spáchaným trestným činom. Stres zo samotného verejného zasadnutia, ako aj zodpovednosť a istá forma ostychu pred zúčastnenými, mala za následok, že opomenul obširnejšie vysloviť slová ľútosti k predmetnej trestnej činnosti. Ako odsúdený však plnením svojich dennodenných povinností a svojím správaním dáva najavo, že prešiel zásadným adaptačným procesom na podmienky výkonu trestu a procesom dospievania až na jedno malé zaváhanie v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody v Košiciach - Šaci, nemajúce charakter závažných previnení, si plnil svoje povinnosti na požadovanej úrovni a tým dokazoval, že proces polepšenia uňho skutočne nastal. V hodnotení jeho správania prevyšuje kladné hodnotenie nad záporným zo začiatku výkonu trestu, datujúc ešte k roku 2017. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že plnenie povinností nemožno hodnotiť ako skutočný prejav polepšenia, ako to predpokladá § 66 Tr. zákona. Konštatovanie súdu o tom, že z jeho strany došlo k získaniu len dvoch odmien, nepovažuje, vzhľadom na nenárokovateľnosť takéhoto ohodnotenia z jeho strany voči ústavu, za správne a spravodlivé. Odsúdený poukázal na skutočnosť, že samotný ÚVV a ÚVTOS odporúčal jeho podmienkové prepustenie. Vyjadril ľútosť nad doterajším svojím správaním a najmä nad spáchanou trestnou činnosťou a má za to, že sa polepšil. Po prípadnom podmienkovom prepustení by sa chcel zamestnať a pomáhať finančne svojim rodičom. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd jeho žiadosti vyhovel.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným, ako osobou na to oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd preskúmaval postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zrušiť. Zistil pri tom, že konajúci súd postupoval podľa procesného predpisu, keď pred rozhodnutím o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie tohto vypočul k argumentácii svedčiacej pre vyhovieenie jeho žiadosti, pričom odsúdený mal možnosť sa vyjadriť aj k dôkazom vykonaným na verejnom zasadnutí.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či napadnutý výrok sťažovateľom je vecne správnym a zodpovedá zákonu. Vychádzal pritom z obsahu vykonaných dôkazov, ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia, z ktorých plynie, že zamietnutie žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa opiera o nesplnenie materiálnych podmienok uvedených v § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa v podstate uzavrel, že u odsúdeného doposiaľ vykonaný trest nenaplnil svoj prevýchočný účel. Resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je stredné. Vo výpovedi odsúdeného na verejnom zasadnutí absentovala akákoľvek sebareflexia. Konajúci súd poukázal na hodnotenie odsúdeného z ÚVTOS Prešov, vychádzajúc z ktorého odsúdený počas viac ako štvorročného výkonu trestu odňatia slobody bol iba dvakrát disciplinárne odmenený. Odsúdený sa síce správa slušne, plní pokyny príslušníkov ZVJS a rovnako i jeho pracovná morálka bola hodnotená kladne, avšak uvedené okresný súd vyhodnotil vzhľadom na dĺžku už vykonaného trestu odňatia slobody ako málo aktívny prístup odsúdeného a podľa názoru konajúceho súdu ide skôr o účelové prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, než za skutočný prejav polepšenia, ako to predpokladá § 66 ods. 1 Tr. zákona.

S vysloveným záverom konajúceho súdu sa stotožnil aj sťažnostný súd, preto v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia a v stručnosti k nim dodáva nasledovné:

Odsúdený F. G. vykonáva trest odňatia slobody v celkovej výmere 5 rokov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 13.11.2014 sp. zn. 2T/124/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 5Tos/18/2018 v spojení s uznesením o neosvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z 11.04.2018 v trvaní 2 rokov a rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/1/2017 zo dňa 04.07.2017 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/25/2017 zo dňa 27.09.2017 v trvaní 3 rokov. Odsúdený F.J. G. v uvedenej veci vykonáva trest odňatia slobody od 31.08.2016 včítane vykonanej väzby, ktorá mu bola do výkonu trestu riadne započítaná od 31.08.2016 do 27.09.2017.

Za daných zistení je potrebné súhlasiť so záverom konajúceho súdu, že formálne podmienky na prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za zločiny podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona boli splnené, a to ku dňu 31.12.2019.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či boli splnené aj materiálne podmienky, ktoré sú v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona založené na preukázaní polepšenia sa odsúdeného počas výkonu trestu a na dôvodnom očakávaní, že odsúdený povedie riadny život.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konajúci súd v podrobnostiach rozviedol, ako sa odsúdený F. G. správal počas výkonu trestu od jeho nástupu, čo plynie z hodnotenia ústavu na výkon trestu. Vychádzajúc z tohto hodnotenia je nutné konštatovať, že počas výkonu väzby a aj po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody dňa 27.09.2017, odsúdený F. G. opakovane porušoval ústavný poriadok opätovným nedovoleným kontaktovaním, prechovávaním nepovolenej veci, a taktiež vykazoval nedostatky v oblasti dodržiavania režimovej činnosti a neplnil príkaz príslušníka. K zmene v správaní odsúdeného došlo až po dôraznej intervencii. Za uvedené nevhodné konanie odsúdený síce nebol disciplinárne potrestaný, z hodnotenia je však zrejmé, že jeho previnenia boli riešené formou edukačného pohovoru. Naproti tomu bol odsúdený dvakrát disciplinárne odmenený, jedenkrát pochvalou a jedenkrát mimoriadnym povolením návštevy.

Aj keď dôkazy preukazujú, že odsúdený F. G. bol dvakrát disciplinárne odmenený, pri posudzovaní zákonom stanovenej podmienky, či odsúdený preukázal polepšenie, je potrebné kumulatívne hodnotiť nielen plnenie povinností odsúdeným počas výkonu trestu, ale aj jeho správanie. Na podklade predloženého hodnotenia možno síce uzavrieť, že u odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody došlo k výraznej zmene pri plnení si povinností, čo našlo svoj odraz v tom, že už nemal vykazované nedostatky v správaní a boli mu udelené disciplinárne odmeny, avšak k tomuto požadovanému správaniu odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody došlo najmä po jeho premiestnení do oddelenia výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove od 18.06.2019, čo poukazuje i na možnú účelovosť v súvislosti s uplynutím lehoty na podmiennečné prepustenie. Polepšením sa totiž rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti páchatel'a, preto za účelom jeho dosiahnutia počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený by mal dodržiavať aj program zaobchádzania, ktorý ustanovuje cieľavedomé, komplexné a štruktúrované pôsobenie na odsúdeného so zreteľom na jeho osobnostné vlastnosti, odborné vedomosti a dosiahnuté vzdelanie. V posudzovanom prípade vzhľadom na trvanie výkonu trestu a správanie sa odsúdeného počas neho možno uzavrieť, že odsúdený sa po výchovnom pohovore iba prispôbil podmienkam vo výkone trestu a adaptoval na prostredie väznice.

V tejto súvislosti je potrebné tiež dať do pozornosti aj to, že u odsúdeného F. G. je riziko recidívy stredné, hraničí však s vysokým rizikom, čomu zodpovedá aj fakt, že u odsúdeného nejde o prvé jeho postihnutie za protiprávnu činnosť, pričom doposiaľ spáchal viac trestných činov, a to najmä zločiny.

Krajský súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že jednou z dôležitých okolností pri zhodnocovaní, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, a či je možné u neho očakávať vedenie riadneho života, je aj jeho osobný postoj k spáchanej trestnej činnosti. Tento postoj je možné vyvodzovať nielen z jeho správania vo výkone trestu, ale i z výpovede samotného odsúdeného na verejnom zasadnutí v rámci rozhodovania o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V danom prípade je potrebné súhlasiť s prvostupňovým súdom, že vo výpovedi odsúdeného na verejnom zasadnutí absentovala akákoľvek sebareflexia vo vzťahu k spáchaným trestným činom. Aj podľa názoru sťažnostného súdu uvedené, v kontexte vyššie rozvedených skutočností, neumožňuje dôjsť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že povedie riadny život. Sťažnostná námietka odsúdeného, že opomenul obširnejšie vysloviť slová ľútosti k predmetnej trestnej činnosti, nie je namieste, keďže nedostatok jeho postoja nespočíval v tom, že ľútosť nevyjadril obširnejšie, ale že ju nevyjadril vôbec.

S poukázaním na vyššie uvedené sťažnostný súd uzavrel, že napadnuté uznesenie konajúceho súdu je vecne správne a zodpovedá zákonu, pretože materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného nateraz splnené neboli.

K sťažnostnej námietke odsúdeného spočívajúcej v tom, že už vykonaný trest je dostatočne dlhou dobou na jeho prevýchovu je potrebné uviesť, že zákon presne vymedzuje podmienky, za akých možno usudzovať na splnenie účelu už časti vykonaného trestu. Splnenie materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia nezávisí od reálne vykonanej časti trestu odňatia slobody, ale od správania sa odsúdeného počas výkonu trestu, preto pokiaľ o správanie odsúdeného počas ním vykonanej časti trestu odňatia slobody nemožno oprieť záver, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a je predpoklad, že odsúdený povedie riadny život a nie je pre spoločnosť vysoké riziko recidívy, potom nie je ani možné usudzovať na splnenie materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia. Ďalšie dôvody rodinného charakteru, na ktoré sa odsúdený odvoláva, nie sú relevantnými z hľadiska posudzovania zákonom stanovených podmienok.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.